

SILVIO DISSEGNA, HỒNG ÂN ƠN CỨU ĐỘ

- Thưa Má, con xin cảm ơn Má đã cho con chào đời, cho con sự sống là điều vô cùng tuyệt đẹp! Con rất muốn sống, thích sống và ham sống!

Đó là lời bé Silvio Dissegna - 10 tuổi - viết cảm ơn Mẹ vào Lễ Giáng Sinh năm 1977 khi cậu nhận món quà một máy đánh chữ.

Silvio Dissegna chào đời ngày 1-7-1967 tại làng Moncalieri (Bắc Ý). Bé là con của ông Ottavio Dissegna và bà Gabriella Martignon. Bé có đôi mắt thật hiền hậu nhưng cử điệu vô cùng nhanh nhẹn, liến thoắng và thường tỏ ra già dặn trước tuổi.

Trong một cuốn vở học trò, Silvio viết vài tư tưởng như sau:

- Khi con lớn, con sẽ làm nghề giáo, bởi vì, con rất thích dạy người khác; tuy nhiên, con biết rằng, ngay từ bây giờ, con phải học hỏi nhiều điều. Con hơi cao, so với tuổi của con. Con có mái tóc đen và đôi mắt màu nâu. Con rất thích nô đùa, chạy nhảy với các bạn. Nhưng nếu có bạn nào bị té, bị thương, con liền bỏ chơi để chăm sóc bạn. Khi con đi tham dự Thánh Lễ, con đi vì cảm thấy mình tội lỗi và con xin Chúa tha thứ cho con. Con xưng thú tội mình rồi con rước Mình Thánh Chúa. Con cố gắng sống tử tế với hết mọi người, nhưng đôi lúc thật là khó.

Khi Silvio mãn bậc tiểu học, thầy giáo viết lời phê bình trong sổ học bạ: - Học rất khá trong mọi môn. Diễn tả tư tưởng thật đặc sắc và chắc chắn. Rất thích tìm tòi học hỏi và có hạnh kiểm tốt.

Bình minh cuộc đời bé Silvio báo hiệu một tương lai rạng rỡ. Thêm vào đó, Cha Mẹ cậu giáo dục con thật chu đáo. Ông bà hướng dẫn Silvio biết yêu mến và bước theo Đức Chúa GIÊSU. Đây là hành trình quan trọng nhất cuộc đời.

Đầu tháng Giêng năm 1978, Silvio - lên 11 tuổi - cảm thấy đau nơi chân trái. Mặc dầu chữa trị ngay, nhưng cơn đau không giảm, trái lại cứ gia tăng. Silvio vẫn tiếp tục đi học cho đến ngày 7-4-1978 thì phải nhập viện. Chứng bệnh có phần trầm trọng, nhưng Silvio luôn giữ nét bình thản tươi vui và cầu nguyện luôn luôn. Ngoài ra, cậu bé còn để ý giúp đỡ người khác, đặc biệt là những thiếu niên nhỏ tuổi như cậu. Sau một tháng nằm nhà thương, các bác sĩ khám phá ra Silvio bị ung thư xương. Riêng phần Silvio, cậu hiểu rằng: các chặng đường thánh giá đã bắt đầu. Từ ngày 4-6-1978, cậu xin Cha Sở mỗi ngày mang Mình Thánh Chúa đến nhà cho cậu. 3 tuần sau, ngồi trên xe lăn, Silvio lãnh bí tích Thêm Sức. Cậu trở thành vị tông đồ tí hon của tràng chuỗi Mân Côi. Mỗi ngày Silvio lần tròn tràng chuỗi 150.

Lúc đau đớn vô cùng, Silvio kêu xin cùng Chúa:

- Lạy Chúa, xin cho con được lành bệnh.

Khi biết rõ chứng ung thư đã lan ra toàn thân, Silvio thưa với Chúa:

- Lạy Chúa, con cảm ơn Chúa! Xin Chúa an ủi Má con và em con, vì cả hai thật đơn côi.

Có đôi lúc, cơn bệnh như giảm bớt nhưng chứng ung thư vẫn tiếp tục lan rộng. Silvio thường giữ thinh lặng và đôi môi luôn mấp máy lời kinh. Thỉnh thoảng, cậu bé đọc to tiếng lời nguyện:

- Lạy Chúa, con tạ ơn Chúa và con xin dâng cho Chúa mọi đau khổ của con. Xin Chúa tha tội cho con và ban sức mạnh cho Ba Má con.

Silvio nói với Mẹ:

- Má à, chẳng thà con bị đau hơn là Má bị bệnh. Bởi vì, con đau thì có Má ở bên con và săn sóc con. Còn nếu Má bị bệnh, thì Má

đâu còn có Bà Ngoại ở bên cạnh để săn sóc Má!

Silvio giữ nguyên thái độ vui tươi và hy vọng. Cậu rất thích sống và ham sống. Khi biết rõ mọi phương thế trị liệu đều vô hiệu, Silvio nói với Mẹ:

- Má à, Má xin Cha Luigi mỗi ngày đem Mình Thánh Chúa đến cho con, bởi vì chính Đức Chúa GIÊSU ban nhiều sức mạnh cho con và cho cả gia đình mình.

Vì biết rõ Silvio quá đau đớn nên Cha Luigi dạy cho cậu bé đọc lời nguyện tắt với trọn lòng tín thác nơi Tình Yêu Quan Phòng của Chúa:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU, con tin tưởng nơi Chúa. Lạy Đức Mẹ MARIA, Mẹ của con, con trông cậy nơi Mẹ.

Silvio than thở với Ba Má:

- Con đau đớn triền miên, 24 tiếng trên 24 tiếng. Đức Chúa GIÊSU đổ mồ hôi máu, còn con, con đau từ hơn một năm qua. Má à, Má hãy cố gắng mỗi ngày một trở nên tốt lành hơn. Má nhớ cầu nguyện nhiều hơn. Còn Ba, con cầu nguyện rất nhiều cho Ba. Xin Chúa cho Ba Má được mạnh khỏe. Đừng Bao giờ trách móc, giận hờn Chúa, nhưng cầu nguyện nhiều hơn mãi. Xin Ba Má luôn đưa em Carlo đi lễ với Ba Má vào mỗi Chúa nhật, như thế em được rước Đức Chúa GIÊSU hàng tuần.

Silvio nhất định xin Ba Má đừng thức canh ban đêm, nhưng để cậu một mình, vì Ba Má cần nghỉ ngơi lấy sức. Cậu nói:

- Con phải ở một mình với Đức Chúa GIÊSU. Con nói chuyện với Chúa. Con kể cho Chúa nghe những gì bên trong trái tim con. Còn Má, Má phải nghỉ, vì Má mệt nhiều lắm!

Còn lại một mình Silvio lần hạt liên miên. Một đêm, Ba Má nghe cậu kêu lên:

- Mỗi đau đớn là một dấu chứng tình yêu con dâng lên Chúa, lạy Đức Chúa GIÊSU!

Mùa hè năm 1979, Silvio bị mù và tóc rụng hết. Toàn thân cậu đầy ghẻ lở. Nhưng Silvio vẫn điềm tĩnh và khuyến khích cùng an ủi Cha Mẹ:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU, con đau đớn như khi Chúa vác thánh giá, rồi bị đóng đinh vào thánh giá. Con xin kết hiệp các đau đớn của con với các đau đớn của Chúa. Xin Chúa ở bên cạnh con luôn! Má à, con đang tiến về đỉnh đồi Calvario và bị đóng

đinh vào thập giá. Xin Má hãy chuẩn bị .. Con muốn cầu nguyện một mình thôi. Đức Chúa GIÊSU muốn con phải chịu đau khổ thật nhiều và cầu nguyện liên tục.

Cơn bệnh và cách chịu bệnh anh hùng của Silvio đã củng cố Đức Tin mọi người thân trong gia đình. Ông Ottavio nói:

- Mỗi ngày qua, Silvio làm cho chúng tôi trở nên tốt lành hơn và tiến mạnh trên con đường Đức Tin.

Tất cả những ai đến thăm Silvio đều ra về với niềm ngưỡng mộ sâu xa. Mọi người như chứng kiến cuộc Thương Khó của Đức Chúa GIÊSU KITÔ đang diễn lại nơi thân xác non nớt dòn mỏng của một thiếu niên anh dũng.

Thứ hai ngày 23-9-1979, Cha Sở mang Mình Thánh Chúa đến và ban bí tích Xức Dầu cho Silvio. Cậu bé vô cùng tỉnh táo. Đức Chúa GIÊSU và Đức Mẹ MARIA đang đợi chờ cậu nơi thiên quốc. Silvio nói với Mẹ:

- Má ơi, đưa tay cho con nắm!

Rồi cậu kêu to lên:

- Má ơi! Ba ơi!

Xong, cậu chiến sĩ tí hon Silvio Dissegna êm ái trút hơi thở cuối cùng, hưởng dương 12 tuổi.

... "Đức khôn ngoan là huấn giới của THIÊN CHÚA ghi trong Sách Luật. Luật tồn tại cho đến muôn đời. Ai gần bó với Lễ Luật thì sẽ được sống. Còn ai lìa bỏ ắt sẽ phải chết. Hỡi Gia-cóp, hãy quay trở về đón nhận Lễ Luật, hãy dõi theo ánh sáng của Lễ Luật mà tiến bước về chốn huy hoàng! Vinh quang của người, chớ nhường cho người khác, đặc ân của người, đừng trao cho dân ngoại. Hỡi Israel, chúng ta có phúc dường nào, vì được biết những gì làm đẹp lòng THIÊN CHÚA" (Sách Barúc 4,1-4).

("MARIA AUSILIATRICE", Marzo 1986, trang 28-31)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt